

blevet til paa en ejendommelig Maade. Der har i de sidste Aar været en Bevægelse oppe i næringsdrivende Kredse, særlig indenfor Handelsstanden og i nogen Grad indenfor Haandværk og Industri, for, at Generaldirektoratets Resolutioner i Toldsager ikke blot som nu skulle kunne indankes til Finansministeren og derefter efter de almindelig benyttede Regler for de sædvanlige Domstole, men at alle saadanne Resolutioner, som omtvistes, skulle kunne finde deres endelige Afgørelse for en særlig Domstol, i hvilken der var indført et fagkyndigt Element, hentet fra Handelsstanden, Haandværket og Industrien. Man har ikke begrundet dette Ønske ved nogen som helst Mistvivl til den Villie, der er til at øve Retfærdighed hos Generaldirektoratet og Finansministeriet, men man har paaberaabt sig, at Borgerne have et vist Krav paa i Sager af denne Beskaffenhed, hvor det kan være meget vigtige Interesser, det drejer sig om, at have en Domstol, som ikke blot er besat med retskyndige, som de ordinære Domstole ere det, men som indeholder et fagkyndigt Element. Fra Administrationens Side har man gjort gældende, at man ikke vilde kunne give Afkald paa at se sine Afgørelser i Toldsager indankede for Domstolene som dem, der skulle dømme i sidste Instans. Man kan det ikke, fordi det her er saa overordentlig vigtige Interesser for Statskassen, det drejer sig om, og fordi det tillige er vigtige Samfundsinteresser, berørende alle Klasser i Samfundet, der her er Tale om. Efter forskellige Forhandlinger blev Sagen henvist til Drøftelse i det Toldraad, som er nedsat i Henhold til Toldloven af 1908, og under disse Forhandlinger blev den Betragtning, jeg før antydede, gjort gældende af Statens Repræsentant, Generaltolddirektøren, at Staten i alt Fald ikke vilde kunne give Afkald paa, at den endelige Afgørelse af disse Sager maatte ligge hos Domstolene. Jeg skal hertil bemærke, at Domstolene, som bekendt, ikke have ønsket at dømme i Spørgsmaal, som vedrøre Varens Beskaffenhed. Tariferings-spørgsmaal i snævrere Forstand have Domstolene i en længere Aarrække afvist.

Statens Synspunkt har altsaa været dette, at hvor Domstolene mene, at Sagerne ligge indenfor deres Kompetence, bør det være Domstolene, der sige det sidste Ord, ellers maa det være Administrationen. Den Forhandling, der fandt Sted i Toldraadet, formede sig saaledes, at der blev Stemning for et Kompromis, og det er dette

Kompromis, som nu af Finansministeriet er forelagt først for Landstinget og saa, efter at det uforandret er vedtaget der, for dette høje Ting. Jeg kalder det et Kompromis, og jeg tror, at jeg er berettiget dertil, thi vel indeholder det ikke det Hovedkrav, der er stillet fra Handelsstandens, Haandværkets og Industriens Side, nemlig, at der oprettes en egentlig Told-domstol, som dømmer endeligt og afgørende i disse Sager, men derimod gøres der Erhvervene den efter min Mening og sikkert ogsaa efter deres egen meget vigtige Indrømmelse, at disse Sager, der hidtil, for saa vidt de ikke ere komne for Domstolene, ere behandlet rent administrativt, nu skulle behandles i et Udvalg af Toldraadet, et Udvalg, der ifølge Toldraadets Sammensætning sikkert vil komme til at rumme Repræsentanter baade for Handel, Haandværk og Industri, for Rigsdagen og, som jeg antager, ogsaa for Retskyndigheden. Dette Udvalgs Formand vælges frit af Raadet, og Generaldirektøren bliver altsaa ikke født Formand her, saaledes som han er det i Toldraadet. For dette Udvalg ville alle saadanne Afgørelser af Generaltolddirektøren, over hvilke der fra vedkommende interesseredes Side klages til Finansministeriet, komme til Behandling. Denne Behandling vil finde Sted, inden Sagen indbringes for Finansministeriet. Naar Finansministeren faar de Klager, der føres over Generaltolddirektoratets Afgørelser, vil han altsaa ikke som hidtil være henvist til i alt Fald i væsentlig Grad at søge sine Oplysninger gennem den sagkyndige Autoritet, nemlig Generaltolddirektoratet, som har haft Sagen til Afgørelse i første Instans, men han vil kunne bedømme Sagen, efter at den er belyst fra de forskellige Sider, der ere repræsenterede i Toldudvalget. Han vil komme til at behandle Sagen, efter at de vedkommende, der mene sig forurettede, have haft Lejlighed til at forelægge Toldraadsudvalget alle de Oplysninger, som efter deres Mening kunne belyse Sagen og føre til en anden Afgørelse end den, der er truffen af Generaltolddirektoratet.

Først efter at Sagen saaledes er drøftet i Toldraadsudvalget og det har afgivet sin motiverede Betænkning, med hvilken ogsaa eventuelle Mindretalsbetænkninger skulle følge, til Finansministeriet, kommer Finansministeren til at træffe sin Afgørelse. Jeg tør anse det for givet, at hvis det samlede Udvalg sammensat paa den alsidige Maade, hvorpaa det vil blive sammen-